

Simson

Zijn naam is afgeleid van het Hebreeuwse woord *sjemesj* en dat betekent: zon en met zijn komst brak er een nieuwe tijd aan voor Israël.

Hij wordt in Hebr. 11:32 onder de geloofshelden genoemd, maar helaas werd deze sterke olifant door één vrouwenhaar gevangen, zoals een Chinees spreekwoord zegt.

Simson is geboren uit godvrezende ouders en op een dag verscheen de Engel des Heren aan zijn moeder die tegen haar sprak:

Richteren 13:5

Want zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren; geen scheermes zal ooit op zijn hoofd komen, want van de moederschoot af zal de jongen een nazireeër Gods zijn.

Een nazireeër is iemand, wiens roeping het is om een leven te leiden dat aan God gewijd zal zijn.

Een nazireeër is iemand anders dan een Nazarener of Nazoreeër, want dat is iemand die uit Nazareth komt, zoals van Jezus gezegd werd.

Simson werd dus geroepen om een nazireeër Gods te zijn ¹ om een aan God toegewijd leven te leiden.

Ons leven als christen dient ook om aan God toegewijd te zijn en daar krijgen we kracht voor door de heilige Geest, evenals Simson, want er staat in 2 Tim. 1:7

¹ Voor een Nazireeër golden drie voorschriften: Het zich onthouden van wijn, het laten groeien van het hoofdhaar en het verbod om een dode aan te raken. (Numeri 6)

Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

En nu gaat het er om, om zo'n woord van God op je lippen te nemen en heel persoonlijk te zeggen: aan mij heeft God gegeven een geest van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

En Paulus schrijft het volgende, als wij dat verlangen hebben om Hem in alles te behagen:

Zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht zijner heerlijkheid tot alle volharding en geduld. (Col. 1:10/11)

De herziene Staten Vertaling noemt hier dat wij met alle kracht bekrachtigd worden om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen.

Er is dus alle kracht voorhanden voor alle volharding en geduld met blijdschap.

Toen Simson een volwassen man geworden was, trouwde hij – tegen de zin van zijn ouders in maar wel als een beschikking van God - met een Filistijnse vrouw.

Er staat daarover in Richteren 14:4a

Zijn vader en moeder wisten echter niet, dat dit zo door den Here beschikt was.

De Filistijnen heersten namelijk in die tijd over Israël en Simson heeft Israël twintig jaar gericht en de Filistijnen gevoelige nederlagen toegebracht.

Simson trouwde dus met een Filistijnse vrouw en op het bruiloftfeest gaf hij een raadsel op aan zijn Filistijnse gasten.

We lezen daarover in Richteren 14:12/13

12 En Simson zeide tot hen: Ik wil u een raadsel opgeven. Indien gij mij de oplossing geeft binnen de zeven dagen van het feestmaal en het raadt, dan zal ik u dertig onderklederen en dertig bovenklederen geven.

13a Maar indien gij mij de oplossing niet kunt geven, dan zult gij mij dertig onderklederen en dertig bovenklederen geven.

13b En zij zeiden tot hem: Geef uw raadsel op, dat wij het horen.

14 Toen zeide hij tot hen: Spijze ging uit van de eter, en zoetigheid van de sterke. Drie dagen lang konden zij het raadsel niet oplossen.

15 Maar op de zevende dag zeiden zij tot de vrouw van Simson: Haal uw man over om ons de oplossing van het raadsel mee te delen; anders zullen wij u en uw familie met vuur verbranden. Hebt gij ons uitgenodigd om ons arm te maken, of niet?

De vrouw van Simson werd dus onder druk gezet om de oplossing van het raadsel aan Simson te ontfutselen. Als ze Simson om de oplossing van het raadsel vraagt, weigert hij in eerste instantie.

Maar dan probeert ze zijn hart week te maken en zegt al snikkend: "Je houdt niet mij, je geeft niets om mij" en tenslotte fluistert Simson de oplossing van zijn raadsel in haar oren.

Zij had er beter aan gedaan Simson te vertellen, dat zij onder druk werd gezegd, dan had Simson het wel voor haar en haar familie opgenomen. Uit deze daad blijkt dat zij niet echt van Simson hield.

Simson loopt – verbolgen op zijn vrouw - de deur uit nadat hij eerst gezorgd had voor de toegezegde prijs voor de oplossing.

Toen zijn verbolgenheid bekoeld was, ging hij terug naar zijn vrouw, maar die was intussen met een ander getrouwd.

Toen heeft Simson uit wraak dat hij door zijn schoonfamilie bedrogen was, 300 vossen gevangen:

Richteren 15 verhaalt ons hierover met de volgende woorden:

4 En Simson ging heen, ving driehonderd vossen, nam fakkels, bond staart aan staart en bevestigde tussen elke twee staarten een fakkel.

5 Daarna stak hij de fakkels in brand en joeg de vossen in het staande koren der Filistijnen.

Om wraak te nemen op de Filistijnen, ving Simson 300 vossen en joeg die, staart aan staart gebonden met een fakkel er tussen in, het staande koren in.

In Hooglied, het lied tussen bruidegom en bruid, wordt ook gesproken over het vangen van vossen. Er staat daarover in Hooglied 2:15

Vangt ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaarden verderven, nu onze wijngaarden in bloei staan.

In het huwelijksleven is het van belang om in het leven van alledag die kleine vosjes te vangen die de wijngaard proberen te verderven.

Doordat man en vrouw verschillen van elkaar in karakter en doen, kunnen vanuit

ons vlees als reactie op het gedrag of op de woorden van de ander, van die kleine vosjes te voorschijn komen, die de wijngaard proberen te verderven.

Simson ving de vossen uit wraak. Wij, als geliefde kinderen van God, vangen de vossen juist om wraak te voorkomen.

Na de affaire met de vossen verstoppt Simson zich in een rotsspleet. De Filistijnen trokken echter op naar de Israëlieten en eisten van hen, dat zij Simson aan hen zouden uitleveren.

Toen trokken 3000 man van de Israëlieten uit de stam Juda op naar de rotsspleet waar Simson zich had verstoppt en Simson liet zich boeien met twee sterke nieuwe touwen. Nieuwe touwen zijn sterker dan gebruikte touwen.

En dan lezen we in Richteren 15:14

14 Zodra hij te Lechi gekomen was en de Filistijnen hem met gejuich tegemoet kwamen, greep de Geest des Heren hem aan en de touwen om zijn armen werden als in het vuur verbrande vlasstengels en zijn banden smolten weg van zijn handen.

Letterlijk staat in de Hebreeuwse taal: De Geest des Heren drong in hem binnen.

15 Daarop vond hij een nog verse ezelskaak, strekte de hand uit, greep ze en sloeg daarmee duizend man dood.

Een verse ezelskaak is nog hard en sterk. Daarmee sloeg hij zagezeggd "als een razende Roel" duizend man dood.

16 En Simson zeide: Met een ezelskaak sloeg ik dat ezelstuig, met een ezelskaak duizend man.

17 Toen hij uitgesproken was, wierp hij de kaak weg en noemde die plaats Ramat-lechi.

Simson wierp de kaak weg en toen noemde hij die plaats Ramat-lechi en dat betekent: De hoogte van het kaakbeen..

18 Toen hij hevige dorst kreeg, riep hij tot de Here: Gij hebt door uw knecht deze grote verlossing geschonken, en nu moet ik van dorst sterven en zal ik in handen vallen van de onbesnedenen!

Door grote dorst gekweld, riep Simson tot de Here. Het was niet zo maar een gebed maar een roepen tot zijn God en hij erkent daarin dat het de Heere was, die hem deze grote overwinning geschonken had.

19a Daarop deed God een spleet ontstaan in de holte te Lechi, en er stroomde water uit, zodat hij drinken kon, en zijn levenskracht terugkeerde en hij weer opleefde.

Onze strijd, zo schrijft Paulus in Efeze 6, is niet tegen vlees en bloed maar tegen boze geesten in de hemelse gewesten.

Maar zoals Simson in Gods kracht die duizend Filistijnen versloeg, heeft de Heere ons het zwaard des Geestes gegeven, dat is het woord van God en het schild des geloofs, waarmee wij, al zouden het duizend boze geesten zijn, ze allemaal kunnen verjagen.

Luther zei eens, toen hij in gevaar voor zijn leven naar de Rijksdag in Worms ging: "Zelfs al waren er in Worms evenveel duivels als dakpannen, ik zal toch gaan."

Jacobus schrijft in 4:7 "Biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden."

Terug naar Richteren 15:

19b Daarom noemde hij die bron: Bron van de roepende. Zij bevindt zich te Lechi tot op de huidige dag.

20 Hij richtte Israel in de dagen der Filistijnen, twintig jaar.

En als wij dorst hebben in 's levensstrijd, en tot de Heere roepen, dan wil de Heere ons verkwikken met het heldere en frisse water des levens.

We lezen verder in Richteren 16:1

1 Eens, toen Simson naar Gaza ging, zag hij daar een hoer en kwam tot haar.

Hoe anders was de gezindheid van Jozef, die tegen de vrouw van Potifar, die hem wilde verleiden zei: "Hoe zou ik dit grote kwaad doen en zondigen tegen God."

2 Zodra aan de Gazieten meegedeeld was: Simson is hier gekomen, stelden zij zich aan alle kanten op en loerden de gehele nacht op hem in de stadspoort; die gehele nacht echter deden zij niets, denkende: als het morgenlicht aanbreekt, zullen wij hem doden.

De Filistijnen dachten nu hun slag te kunnen slaan. Ze wilden hun aartsvijand gevangen nemen en doden maar zij gingen er van uit dat Simson pas in de ochtend zou willen vertrekken.

3a Maar Simson bleef slapen tot middernacht. Te middernacht stond hij op, greep de deuren van de stadspoort en de beide posten, rukte ze met grendel en al los, legde ze op zijn schouders.

3b En bracht ze naar de top van de berg, die tegenover Hebron ligt.

Ondanks zijn zonden was de kracht Gods nog niet van de nazireeër Simson geweken.

Hij tartte de Filistijnen door de deuren van de stadspoort met grendel en al los te rukken, op zijn schouders te leggen en ze nota bene naar de top van een berg te brengen, die tegenover Hebron ligt.

Wie echter, door de kracht van de inwonende Geest, met blijdschap geduldig kan zijn onder tegenspraak en in beproevingen, is meer dan Simson.

En wie door de kracht van de Geest zijn tong in toom kan houden is sterker dan Simson want Spreuken 16:32 noemt:

Een lankmoedig mens overtreft een held, wie zijn geest beheerst, hem die een stad inneemt.

Het ging bergafwaarts met de richter van Israël. Nadat hij eerst een hoer zag in Gaza en tot haar kwam, vatte hij vervolgens liefde op voor een vrouw in het dal Sorek.

Die vrouw heette Delila en haar naam betekent: Behaagziek.

De filistijnse stadsvorsten vroegen Delila om aan Simson het geheim van zijn buitengewone kracht te ontfutselen. We lezen hierover in Richteren 16:4 en verder:

4 Daarna vatte hij liefde op voor een vrouw in het dal Sorek, Delila genaamd.

5a En de stadsvorsten der Filistijnen kwamen bij haar en zeiden tot haar: Tracht door overreding van hem te weten te komen, waardoor zijn kracht zo groot is, en hoe wij hem kunnen overmeesteren en binden om hem te bedwingen.

5b Wij zullen u dan ieder elfhonderd zilverstukken geven.

Geldzucht is de wortel van alle kwaad. De stadsvorsten beloofden aan Delila, dat ze haar dan elk 1100 zilverstukken zouden geven.

Ze zou dan in totaal 5500 zilverstukken ontvangen en dat is circa 18 kilo aan zilver.

Delila begint haar sluwe spel met Simson en tenslotte lezen we hierover in Richteren 16:19 en verder:

19 Daarop liet zij hem op haar knieën inslapen, riep iemand en liet de zeven vlechten van zijn hoofd afscheren. Zo begon zij hem in bedwang te krijgen, want zijn kracht week van hem.

20 En zij riep: De Filistijnen over u Simson! Toen ontwaakte hij uit zijn slaap en dacht: evenals de vorige keren zal ik vrijkomen en mij losrukken; maar hij wist niet, dat de Here van hem geweken was.

Hoewel hij als een nazireeër Gods geroepen werd, volgde hij meermalen de begeerte van het vlees en de begeerte der ogen en hoe pijnlijk moet het voor hem geweest zijn, wat beschreven staat in Richteren 16:21

De Filistijnen grepen hem, staken hem de ogen uit, voerden hem naar Gaza en boeiden hem met twee koperen ketenen. En hij moest in de gevangenis de molen draaien.

Het was een straf die de Heere toeliet in zijn leven. Zijn ogen werden uitgestoken en met ketenen geboeid moest hij de molen draaien in de gevangenis. Daar heeft hij nagedacht over zijn leven en over zijn zonden.

Tenslotte lezen we over zijn bijzondere einde, als de stadsvorsten der Filistijnen een groot offerfeest vierten voor hun god Dagon en riepen: onze god gaf Simson, onze vijand, in onze macht.

We lezen over het spectaculaire levenseinde van Simson in Richteren 16:

25 Toen zij in een vrolijke stemming gekomen waren, zeiden zij: Roept Simson om ons te vermaken. En zij lieten Simson uit de gevangenis halen en hij vermaakte hen; men gaf hem een plaats tussen de zuilen.

Het woord "vermaken" betekent in de grondtekst ook: "dansen met zang en muziek". Blijkbaar moest Simson bepaalde dansen of draaien maken, die hij door zijn blindheid onbeholpen uitvoerde, waardoor hij de lachlust van de kijkers opwekte.

Dat men hem een plaats gaf tussen de zuilen, was waarschijnlijk ook, omdat al het volk hem daar goed zou kunnen zien.

27 Het gebouw nu was vol mannen en vrouwen; alle stadsvorsten der Filistijnen waren daar, en op het dak bevonden zich ongeveer drieduizend mannen en vrouwen, die naar het spel van Simson keken.

Waarschijnlijk steunde het dak op twee grote pilaren (zuilen), die in het midden stonden.

28 En Simson riep tot de Here en zeide: Here Here, gedenk toch mijner en maak mij nog slechts ditmaal sterk, o God, opdat ik mij met een wraak voor mijn beide ogen op de Filistijnen wreke.

29 Daarop greep Simson de beide middelste zuilen, waarop het gebouw

rustte, met zijn rechterhand tegen de ene steunende en met zijn linkerhand tegen de andere.

30 En Simson zeide: Dat ik met de Filistijnen sterve. Toen boog hij zich met kracht, en het gebouw stortte in boven de stadsvorsten en boven al het volk, dat daarin was.

30b De doden die hij in zijn sterven gedood heeft, waren talrijker dan die hij in zijn leven gedood had.

God geeft zijn eer niet aan Dagon, hun afgod. Het droevige einde van Simson werd goedge maakt door het feit dat God hem nog éénmaal sterk maakte.

God verhoorde hem, toen hij in zijn ellendige toestand tot God riep want Hij is de enige en de ware God. Een God die hoort en redt uit benauwdheid.

In Psalm 50:15 staat: "Roep Mij aan ten dage der benauwdheid, Ik zal u redden en gij zult Mij eren."

Het lichaam van Simson bleef niet tussen het puin liggen want daar heeft God door middel van zijn familie voor gezorgd. Er staat hierover in Richteren 16:31

Daarop kwamen zijn broeders en zijn gehele familie, namen hem op, voerden hem mee en begroeven hem tussen Sora en Estaol in het graf van zijn vader Manoach.

Manoach betekent rust. Zo werd deze spectaculaire richter van Israël, die Israël 20 jaar gericht heeft, te ruste gelegd in het graf van zijn vader.

Het sterven van Simson verwijst in zekere zin naar het sterven van Jezus. Simson

overwon de vijf stadsvorsten der Filistijnen door zijn dood.

Door Zijn dood heeft onze Heere Jezus hem, die de macht over de dood had, de duivel, onttroond en ons allen bevrijd. Hem zij eeuwig dank en eer.

Tenslotte nog dit voor ons:

Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.
(2 Tim. 1:7)

En laten wij, door die kracht, doen wat in Hooglied 2:15 staat:

Vangt ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaarden verderen, nu onze wijngaarden in bloei staan.